

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 54796
7. december 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-472/14	Canadian Oil Company Sweden et Rantén Sagen vedrører: Spørgsmål 1: Er den omstændighed, at den, som til Sverige erhvervsmæssigt indfører et kemisk produkt– for hvilket der i henhold til Reach-[forordningen] foreligger registreringspligt – i medfør af svenske bestemmelser skal anmelde produktet til Kemikalieinspektionen med henblik på registrering i det svenske produktregister, i strid med Reach-[forordningen]? [Org. s. 12] Spørgsmål 2: Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, er den svenske anmeldelsespligt da i strid med artikel 34 i TEUF henset til undtagelsen i artikel 36 TEUF	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Arbejdstilsynet Miljøstyrelsen	GA	10.12.15
T-521/14	Sverige mod Kommissionen Påstande: Det fastslås, at Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, idet den har undladt at vedtage delegerede retsakter vedrørende specifikke videnskabelige kriterier til bestemmelse af hormonforstyrrende egenskaber. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøstyrelsen	Dom	16.12.15
C-550/14	Envirotec Denmark Sagen vedrører: Er barrier bestående af en tilfældig grov sammensmeltning af diverse skrottede guldholdige metalgenstande omfattet af begreberne "guld som råmetal eller som halvforarbejdede produkter", jf. momssystemdirektivets artikel 198, nr. 2? Det kan lægges til grund, at barrierne består af en	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	17.12.15

	<p>tilfældig, grov sammensmeltning af diverse skrottede guldholdige metal genstande, og at barrierne udover guld også kan omfatte organisk materiale, f.eks. tænder, gummi, PVC og metaller/materialer, f.eks. kobber, tin, nikkel, amalgam, batterirester med kviksølv og bly samt diverse giftstoffer osv. Der er således ikke tale et guldholdigt produkt, som umiddelbart er under forarbejdning til en færdigvare. På den anden side er barren et bearbejdet produkt (en sammensmeltning), der - som en form for mellemstadium - er skabt med henblik på at udvinde gulddindholdet. Barrierne har et højt gulddindhold på gennemsnitligt mellem 500 og 600 tusindedele, og således en del over 325 tusindedele guld. Gulddindholdet vil efter udvindingen blive anvendt til fremstilling af (guld)guldholdige produkter. Det kan ved besvarelsen endvidere lægges til grund, at barrierne ikke umiddelbart kan indgå i andre produkter, idet der først skal finde en behandling af barrierne sted, hvor metallerne adskilles, og hvor ikke-metaller, sundhedsskadelige stoffer m.v. bortsmeltes/udskilles.</p>			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-595/13	<p>Fiscale Eenheid X</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at et selskab, der er stiftet af flere end en investor med det ene formål at investere den indskudte formue i fast ejendom, kan anses for en investeringsforening i denne bestemmelses forstand? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at begrebet »forvaltning« også omfatter den faktiske drift af selskabets faste ejendom, som det har uddelegeret til tredjemand?</p>	Finanstilsynet SKAT	Dom	09.12.15
C-552/14 P	<p>Canon Europa NV mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Den af Retten afsagte kendelse i sag T-34/11 ophæves helt. Appellen antages til realitetsbehandling. Sagen hjemvises til Retten til afgørelse i henhold til appellantens påstande. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og sagen ved Retten.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	10.12.15
C-594/14	<p>Kornhaas</p> <p>a) Vedrører et sagsanlæg ved en tysk ret, som kurator har anlagt mod en direktør for et private company limited by shares efter engelsk eller walisisk ret, der er taget under insolvensbehandling i Tyskland i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000, med påstand om tilbagebetaling af betalinger, som han har foretaget, før insolvensbehandlingen blev indledt,</p>	Justitsministeriet	Dom	10.12.15

	<p>men efter at selskabet var blevet insolvent, den tyske konkurslovgivning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000?</p> <p>b) Er et sagsanlæg af denne art i strid med etableringsfriheden i henhold til artikel 49 TEUF og 54 TEUF?</p>			
T-563/13	<p>Belgien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Det foreliggende annullationssøgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold, hvorfor den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den vedrører de af Kongeriget Belgien afholdte udgifter på 4 108 237,42 EUR eller således, at i det mindste det beløb, der skal udelukkes fra finansiering, begrænses til 1 268 963,04 EUR. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	10.12.15
T-124/14	<p>Republikken Finland mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2013) 8743 endelig af 12. december 2013 om udelukkelse fra EUfinansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 338, s. 81) annulleres, for så vidt som der for Republikken Finland blev foretaget en finansieringskorrektion på 927 827,58 EUR for manglende overholdelse af artikel 55 i forordning (EF) nr. 1974/2006. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøstyrelsen	Dom	11.12.15
Forenede sager C-132/14, C-133/14, C-134/14, C-135/14, C-136/14	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 1385/2013 af 17. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009, (EU) nr. 1379/2013 og (EU) nr. 1380/2013 som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (1), annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Sundhedsstyrelsen	Dom	15.12.15
C-476/14	<p>Citroën Commerce</p> <p>1. Udgør en reklame for en vare med angivelse af den pris, der skal betales for varen, et udbud til salg som omhandlet i artikel 1 i direktiv 98/6? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges: 2. Skal den salgspris, som i henhold til artikel 1 og artikel 3, stk. 1, første punktum, i direktiv 98/6/EF skal angives i forbindelse med et udbud til salg som omhandlet i samme direktivs artikel 1, også omfatte obligatoriske omkostninger til transport af et motorkøretøj fra producenten til forhandleren?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	16.12.15

	Såfremt første eller andet spørgsmål besvares benægtende, spørges: 3. Skal »prisen inklusive afgifter«, som i henhold til artikel 7, stk. 4, litra c), første led, i direktiv 2005/29/EF skal angives i forbindelse med en købsopfordring som omhandlet i samme direktivs artikel 2, litra i), når der er tale om et motorkøretøj, også omfatte obligatoriske omkostninger til transport af køretøjet fra producenten til forhandleren?			
C-157/14	Neptune Distribution Sagen vedrører: »1. Udgøres beregningsgrundlaget for »den tilsvarende værdi for salt« af mængden af natrium i et levnedsmiddel, som omhandlet i bilaget til forordning (EF) nr. 1924/2006, kun af den mængde natrium der, sammen med chloridioner, udgør natriumchlorat, eller bordsalt, eller omfatter beregningsgrundlaget det samlede natriumindhold i levnedsmidlet i alle dets former? 2. Såfremt sidstnævnte er tilfældet: Tilsidesætter bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2000/13/EF og artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/54/EF, sammenholdt med bilag III til dette direktiv, set i lyset af den antagne ækvivalens mellem natrium og salt i bilaget til forordning (EF) nr. 1924/2006, ved at forbyde en distributør af mineralvand på sine etiketter og i sin reklame at påføre enhver angivelse vedrørende det lave indhold af salt i det pågældende produkt, der i øvrigt har et højt indhold af natriumbicarbonat, for så vidt som denne angivelse kan vildlede forbrugeren om det samlede natriumindhold i vandet, artikel 6, stk. 1, første afsnit, i EU-traktaten, sammenholdt med artikel 11, stk. 1 (ytrings- og informationsfrihed) og artikel 16 (fri erhvervsudøvelse) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder?».	Miljø- og Fødevarerministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	17.12.15
C-163/15	Hassan Sagen vedrører: 1. Er artikel 23, stk. 1, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker til hinder for, at en licenstagere, som ikke er registreret i EF-varemærkeregistret, kan gøre krav gældende på grund af krænkelse af et EF-varemærke? 2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende: Er artikel 23, stk. 1, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker til hinder for en national retspraksis, ifølge hvilken licenstagere kan gøre varemærkeindehaverens krav mod krænkeren gældende på vegne af varemærkeindehaveren (»Prozessstandschaft«)?	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	17.12.15
C-300/14	Imtech Marine Belgium Sagen vedrører: 1) Tilsidesættes artikel 288 (konsolideret version) i traktaten af 25. marts 1957 om traktaten om Den Europæiske Unions	Justitsministeriet	Dom	17.12.15

	<p>funktionsmåde, såfremt Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav ikke anvendes direkte, fordi – den belgiske lovgiver har undladt at gennemføre denne forordning i belgisk lovgivning, og – den belgiske lovgiver har undladt – uanset der i belgisk ret er hjemmel til efterfølgende anfægtelse af udeblivelsesdomme og til [org. s. 7] anke – at indsætte en prøvelsesprocedure i lovgivningen? 2) I benægtende fald: I betragtning af, at en (EF) forordning har direkte virkning, hvad skal der forstås ved »prøvelse af retsafgørelsen« i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav? Skal der kun gennemføres en prøvelsesprocedure [udelades] i de tilfælde, hvor stævningen/det indledende processkrift i sagen er blevet forkyndt eller bragt til kundskab på en af de måder, der omhandles i artikel 14, stk. 1, i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav, med andre ord uden bevis for modtagelsen? Giver den belgiske lovgivning i kraft af retten til efterfølgende anfægtelse af udeblivelsesdomme i henhold til artikel 1047 ff. i Belgisch Gerechtelijk Wetboek (»den belgiske retsplejelov«) og til anke heraf i henhold til artikel 1050 ff. i Belgisch Gerechtelijk Wetboek ikke tilstrækkeligt med garantier til at opfylde kravene til den »prøvelsesprocedure«, der omhandles i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav? 3) Giver artikel 50 i Belgisch Gerechtelijk Wetboek, hvorefter de i artikel 860, stk. 2, artikel 55 og artikel 1048 omhandlede frister kan forlænges i tilfælde af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra den pågældendes side [,] tilstrækkelig beskyttelse i den betydning, der forudsættes i artikel 19, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav? 4) Er attesteringen som europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav en retsafgørelse, der skal nedlægges påstand i det indledende processkrift i sagen? I bekræftende fald: Skal retten da attestere afgørelsen som europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, og skal justitskontoret dokumentere attesteringen? I benægtende fald: Kan det være et justitskontors opgave at attestere afgørelsen som europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument? 5) Såfremt attestering som europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument ikke er en retsafgørelse, kan en sagsøger – der ikke har</p>			
--	---	--	--	--

	nedlagt påstand om et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i det indledende processkrift i sagen – efterfølgende, efter at afgørelsen er blevet endelig, anmode justitskontoret om at attestere den som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument?			
C-342/14	<p>X-Steuerberatungsgesellschaft</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er artikel 5 i direktiv 2005/36/EF til hinder for en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser i et tilfælde, hvor et skatterådgivningsfirma, som er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, i etableringsstaten, i hvilken der ikke findes regler om skatterådgivningsvirksomhed, udarbejder en momsangivelse for ydelsesmodtageren i en anden medlemsstat og fremsender den til skattemyndighederne, og der i den anden medlemsstat findes nationale bestemmelser om, at et skatterådgivningsfirma skal have en godkendelse for at være beføjet til at yde forretningsmæssig bistand i skattesager og skal ledes af skatterådgivere på ansvarlig vis? 2) Kan et skatterådgivningsfirma under de i spørgsmål 1 nævnte omstændigheder påberåbe sig artikel 16, stk. 1 og 2, i direktiv 2006/123/EF uafhængigt af, i hvilken af de to medlemsstater det udfører tjenesteydelsen? 3) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den under de i spørgsmål 1 nævnte omstændigheder er til hinder for en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser, der følger af bestemmelser, der gælder i ydelsesmodtagerens medlemsstat, når skatterådgivningsfirmaet ikke er etableret i modtagerens medlemsstat?</p>	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	17.12.15
C-407/14	<p>Arjona Camacho</p> <p>Kan artikel 18 i direktiv 2006/54/EF, når den foreskriver, at en erstatning til et offer for en forskelsbehandling på grundlag af køn skal være præventiv (ud over at den skal være reel og effektiv og stå i et rimeligt forhold til det lidte tab), fortolkes således, at den giver den nationale retsinstans beføjelser til at idømme en ren tillægserstatning i form af en rimelig erstatning med karakter af straf, dvs. et yderligere beløb, der går ud over den fuldstændige godtgørelse for de reelle tab og skader, som offeret har lidt, og tjener som eksempel for andre (ud over skadevolder selv), forudsat at dette beløb holder sig inden for rammerne af, hvad der ikke er uforholdsmæssigt, herunder når denne erstatning med karakter af straf er fremmed for den nationale retsinstans' egen retspraksis?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	17.12.15
C-528/14	<p>X</p> <p>1. Er det efter forordning nr. 1186/2009 muligt, at en fysisk person samtidigt kan have sædvanligt opholdssted både i en medlemsstat og i et tredjeland, og i bekræftende fald, gælder den i artikel 3 omhandlede afgiftsfritagelse ved import da for personlig ejendele, som flyttes til EU i forbindelse</p>	Skatteministeriet	GA	17.12.15

	med bortfaldet af det sædvanlige opholdssted i tredjelandet? 2 Såfremt forordning nr. 1186/2009 udelukker muligheden af to sædvanlige opholdssteder, og en afvejning af alle omstændigheder ikke er tilstrækkelig til at fastslå det sædvanlige opholdssted, på grundlag af hvilke regler eller ved hjælp af hvilke kriterier skal det da med henblik på forordningens anvendelse afgøres, i hvilket land den pågældende har sit sædvanlige opholdssted i et tilfælde som det foreliggende, hvor den pågældende har såvel private som erhvervsmæssige tilhørsforhold i tredjelandet og private tilhørsforhold i medlemsstaten?			
C-605/14	Komu e.a. Skal artikel 22, nr. 1), i forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at en sag, hvor en del af medejerne af en fast ejendom anmoder om, at der med henblik på at opløse ejendomsfællesskabet træffes afgørelse om, at ejendommen skal sælges, og at der udpeges en administrator til at forestå salget, er en sag om rettigheder over fast ejendom som omhandlet i artikel 22, nr. 1)?	Justitsministeriet	Dom	17.12.15
C-58/15	Firma Theodor Pfister Tillader artikel 27, stk. 3, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 for så vidt angår overgangsperioden 2007, at der opkræves omkostningsdækkende afgifter for sundhedsmæssig kontrol af kød i henhold til tidligere lovgivning (direktiv 85/73/EØF som ændret ved direktiv 96/43/EF)?	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	23.12.15
Forenede sager C-250/14 og C-289/14	Air France - KLM m.fl. Sagen vedrører: Skal bestemmelserne i artikel 2, nr. 1), og artikel 10, stk. 2, i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 fortolkes således, at udstedelsen af en billet kan sidestilles med den faktiske levering af transportydelsen, og at de beløb, som et luftfartsselskab beholder, når indehaveren af flybilletten ikke har brugt sin billet, og når denne er udløbet, er pålagt merværdiafgift? Hvis dette er tilfældet, skal den opkrævede afgift da indbetales til statskassen, når betalingen modtages, selv om rejsen eventuelt på kundens foranledning ikke finder sted?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	23.12.15
C-293/14	Hiebler Sagen vedrører: 1. Er skorstensfejeres samlede erhvervsvirksomhed i henhold til artikel 2, stk. 2, litra i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, eftersom skorstensfejere også varetager opgaver inden for brandvæsnet (brandinspektion, sagkyndige erklæringer i forbindelse med byggeri osv.)? 2.	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	23.12.15

	Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Er en ordning i national ret, hvorefter en skorstensfejers næringsbrev i princippet er begrænset til et bestemt »fejgeområde«, forenelig med artikel 10, stk. 4, og artikel 15, stk. 1, stk. 2, litra a), og stk. 3, i direktiv 2006/123?			
C-297/14	Hobohm Sagen vedrører: Kan en forbruger i henhold til artikel 15, stk. 1, litra c), andet alternativ, sammenholdt med artikel 16, stk. 1, andet alternativ, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 21, s. 1) anlægge sag ved retten på det sted, hvor han har bopæl, mod en medkontrahent, der udøver erhvervmæssig virksomhed i en anden af Den Europæiske Unions medlemsstater, når den aftale, der er genstand for sagen, ganske vist ikke direkte henhører under den del af medkontrahentens erhvervmæssige virksomhed, der er rettet mod forbrugerens bopælsmedlemsstat, men aftalen imidlertid skal sikre, at det tilsigtede økonomiske resultat af en tidligere indgået og allerede afviklet aftale mellem parterne nås, og denne tidligere aftale var omfattet af anvendelsesområdet for de indledningsvist anførte bestemmelser?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	23.12.15
C-333/14	The Scotch Whisky Association m.fl. Sagen vedrører: 1. »Skal EU-retten under overholdelse af den fælles markedsordning for vin, navnlig forordning (EU) nr. 1308/2013, fortolkes således, at det er lovligt for en medlemsstat at vedtage en national foranstaltning, der foreskriver en minimums-detailsalgspris for vin, som står i forhold til mængden af alkohol i det solgte vare, og som dermed afviger fra grundlaget for den frie prisdannelse ved markedskræfter, der ellers ligger til grund for markedet for vin?« 2. »Er det i forbindelse med spørgsmålet om begrundelse i henhold til artikel 36 TEUF, hvor i) en medlemsstat har fundet det hensigtsmæssigt af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed at forøge prisen for forbruget af en vare – i dette tilfælde alkoholiske drikkevarer – for forbrugere eller et udsnit af sådanne forbrugere, og ii) at varen er af en sådan art, at det står medlemsstaten frit for at pålægge punktafgifter eller andre skatter (herunder skatter og afgifter baseret på alkoholindhold eller volumen eller værdi eller en blanding af sådanne fiskale foranstaltninger), da tilladt i medfør af EU-retten og i givet fald under hvilke betingelser, for en medlemsstat ikke at vedtage sådanne fiskale metoder til at forhøje priserne for forbrugere, men i stedet indfører lovgivningsmæssige foranstaltninger, der fastsætter minimumsdetailpriser, der forvrider samhandelen og konkurrencen inden for Unionen?« 3. »Når en domstol i en medlemsstat skal afgøre, hvorvidt en lovgivningsmæssig foranstaltning, der udgør en kvantitativ restriktion,	Miljø- og Fødevarerministeriet Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	23.12.15

	<p>der er uforenelig med artikel 34 TEUF, alligevel kan begrundes i henhold til artikel 36 TEUF med henvisning til beskyttelsen af menneskers sundhed, skal den nationale domstol da begrænse sig til kun at undersøge oplysninger, beviser eller andet tilgængeligt materiale for og taget i betragtning af lovgiver på det tidspunkt, hvor lovgivningen blev vedtaget? Og såfremt dette ikke er tilfældet, hvilke andre begrænsninger kan da finde anvendelse på den nationale domstols beføjelse til at tage stilling til alt materiale eller tilgængelige beviser forelagt af parterne på tidspunktet for den nationale domstols afgørelse? 4. »Når en domstol i en medlemsstat i sin fortolkning og anvendelse af EUretten skal tage stilling til de nationale myndigheders argument om, at en foranstaltning, der ellers udgør en kvantitativ restriktion inden for anvendelsesområdet for artikel 34 TEUF, er begrundet som en undtagelse i henhold til artikel 36 TEUF med henvisning til beskyttelsen af menneskers sundhed, i hvilken udstrækning er den nationale domstol da forpligtet eller berettiget til – på grundlag af det materiale, den forelægges – at danne sig et objektivt syn på foranstaltningens effektivitet i forhold til opnåelsen af det angivne mål, tilgængeligheden af i det mindste alternative foranstaltninger, der er mindre indgribende for konkurrencen inden for Unionen, og foranstaltningens generelle forholdsmæssighed?« 5. »Ved bedømmelsen (under en tvist vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en foranstaltning i henhold til artikel 36 TEUF er begrundet i beskyttelsen af menneskers sundhed) af en alternativ foranstaltning, der ikke er forstyrrende eller i det mindste er mindre forstyrrende for samhandelen og konkurrencen inden for Unionen, kan denne alternative foranstaltning da affærdiges med henvisning til, at virkningerne af denne foranstaltning ikke nødvendigvis er helt de samme som virkninger af den foranstaltning, der anfægtes i henhold til artikel 34 TEUF, men kan indebære yderligere ekstra fordele og opfylder til et bredere generelt formål?« 6. »Ved bedømmelsen af, hvorvidt en national foranstaltning, der er anerkendt eller fastslået at udgøre en kvantitativ restriktion i artikel 34 TEUF's forstand, og som søges begrundet i henhold til artikel 36 TEUF, og navnlig ved bedømmelsen af foranstaltningens forholdsmæssighed, i hvilket omfang må en domstol [org. s. 26] tage sin egen bedømmelse af arten af og i hvilket omfang foranstaltningen udgør en overtrædelse som en kvantitativ restriktion i strid med artikel 34 i betragtning?«</p>			
C-358/14	<p>Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Artikel 2, nr. 25, artikel 6, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1-5, stk. 7, første punktum, og stk. 12-14, og artikel 13, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og</p>	Udenrigsministeriet	GA	23.12.15

	administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF 1 annulleres. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-477/14	<p>Pillbox 38</p> <p>Er artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (EFT L 127, s. 1) enten helt eller delvist ugyldig af en eller flere af følgende grunde:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Den enten helt eller delvist pålægger fabrikanter og/eller detailforhandlere af elektroniske cigaretter en række forpligtelser, der tilsidesætter proportionalitetsprincippet, sammenholdt med retssikkerhedsprincippet? – Den af tilsvarende eller lignende grunde ikke overholder lighedsprincippet og/eller ulovligt forvrider konkurrencen? – Den ikke overholder subsidiaritetsprincippet? – Rettighederne i henhold til chartrets artikel 16 og/eller 17 for fabrikanter eller detailforhandlere af elektroniske cigaretter tilsidesættes? 	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	23.12.15
C-547/14	<p>Philip Morris Brands and others</p> <p>1. Er direktivet helt eller delvist ugyldigt, fordi artikel 114 TEUF ikke udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag? Navnlige: (a) Vedrørende direktivets artikel 24, stk. 2: (i) i hvilken udstrækning giver den ved en korrekt fortolkning medlemsstaterne mulighed for at vedtage strengere regler, for så vidt angår »standardiseringen« af tobaksvarers emballage, og (ii) er artikel 24, stk. 2, på grundlag af denne fortolkning da ugyldig, fordi artikel 114 TEUF ikke udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag? 4 (b) Er direktivets artikel 24, stk. 3, som giver medlemsstaterne mulighed for at forbyde en bestemt kategori af tobaksvarer eller relaterede produkter under særlige omstændigheder, ugyldig, fordi artikel 114 TEUF ikke udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag? (c) Er følgende bestemmelser ugyldige, fordi artikel 114 TEUF ikke udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag? (i) bestemmelserne i direktivets afsnit II, kapitel II, om mærkning og emballering (ii) direktivets artikel 7, i det omfang den forbyder mentolcigaretter og tobaksvarer med enkendetegnende aroma (iii) direktivets artikel 18, som giver medlemsstaterne mulighed for at forbyde fjernsalg på tværs af grænser af tobaksvarer, og (iv) direktivets artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 5, som tillægger Kommissionen beføjelser vedrørende emissionsindholdet?</p>	Sundheds- og Ældreministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	23.12.15
C-558/14	<p>Khachab</p> <p>Skal artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv</p>	Justitsministeriet	GA	23.12.15

	<p>2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som giver mulighed for at nægte familiesammenføring, hvis referencepersonen ikke råder over faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at denne kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer, på baggrund af de nationale myndigheders fremadrettede vurdering af udsigterne til opretholdelse af de økonomiske midler i året efterdatoen for ansøgningen med udgangspunkt i udviklingen i referencepersonens midler i de seneste seks måneder forud for dette tidspunkt?»</p>			
--	--	--	--	--